

واقعیت محض است. وی همچنین افزود که مسئولان سی.ان.ان هیچ حمایتی از او پس از پخش گزارش به عمل نیاوردند و تمام منابع خبری وی زیر فشار قرار دارند و حتی برخی از آنها تهدید به مرگ شده‌اند.

جک اسمیت نیز اظهار داشت: آنها می‌خواهند گزارش ما را بی‌اعتبار کنند. آنان اجرای فرمان غیرمکتوب (و شفاهی) کشتن نظامیان فراری و استفاده از گاز عصبی را تکذیب می‌کنند و طبیعی است که تلاش نمایند گزارش ما را بی‌اعتبار کنند.

پیتر آرنت، مجری برنامه بارها توسط تلفن تهدید شد و از وی حتی خواسته شد تا امریکارا ترک کند. او کتباً از سوی مسئولان شبکه نیز توییح شد و البته بلافاصله به دلیل پوزشخواهی جسورانه گزارش خبری، از وی تمجید شد.

مسئولان سی.ان.ان همچنین از الیور و اسمیت خواستند تا سریعاً استعفا دهند. آنان حاضر به انجام این کار نشدند. نتیجه اینکه بی‌درنگ حکم اخراج آنان صادر شد. هوارد کورتز، روزنامه‌نگار بسا سابقه و منتقد اخبار و نویسنده سرشناس، در واشنگتن پست نوشت: گزارش سی.ان.ان درباره گاز اعصاب شامل هیچ دروغی و سرقتی نیست و تهیه‌کنندگان آن قویاً معتقد به صحت و سلامت گزارش خبری خود هستند.

چنین می‌نماید که تنها جرم تهیه‌کنندگان این گزارش تکانه‌دهنده و جنجال‌برانگیز، عبور از خط قرمز بوده است!

تاریخ ما آن چیزی نیست که در مدرسه به ما آموخته‌اند

جنايات اسرانیلیها در فلسطین براساس اسناد نویافته،

در گفت وگو با «سگف» تاریخنگار اسرائیلی

«نام سگف» تاریخنگاری است که به مکتب تاریخنگاران نوین اسرائیل که به تاریخ رسمی این کشور هویت و رنگ و بوی خاص و تازه‌ای بخشیده‌اند تعلق دارد. وی اخیراً کتاب پرفروشی با عنوان «نخستین اسرائیلیها» منتشر کرده است. آنچه در پی می‌آید گزیده گفت و گویی است که در مجله فرانسوی «لو پونن» شماره ۱۳۳۸ مورخ ۹ مه ۱۹۹۸/۱۹ اردیبهشت ۱۳۷۷ با وی انجام گرفته و در هفته‌نامه سیاسی ترجمان، شماره ۱۳۰ به ترجمه کورش فخر طاوولی درج شده است.

■ شما با نوشتن کتاب نخستین اسرائیلیها چه چیزی را می‌خواستید به خوانندگان ارائه دهید؟

○ من یک ایدئولوگ نیستم، بلکه یک روزنامه‌نگار هستم. قصد داشتم ده سال نخست تکوین اسرائیل و استقلال آن را به رشته تحریر درآورم چرا که در آرشیوها به تازگی به روی پژوهشگران گشوده شده است.

■ چه مدارک مهمی را در آرشیو مشاهده کردید؟

○ من به اسناد و مدارک مربوط به امور خارجه، و حتی برای نخستین مرتبه، به خاطرات روزانه بن‌گوریون دست یافتم. اینجا بود که پی بردم تاریخ ما آن چیزی نیست که در مدرسه به ما آموخته‌اند؛ زوایای تاریک و رخداد‌های فراموش شده پرشمارند. تاریخ ما از آنچه تاکنون گفته شده، زیبایی و آرمانگرایی‌اش کمتر و پیچیده‌تر است و البته بخشهای مغشوش و به هم ریخته آن نیز کم نیست. با مطالعه دقیق تاریخمان درمی‌یابیم که ماهواره مهربان نبوده‌ایم و خطاهای فراوانی مرتکب شده‌ایم.

■ ممکن است در مورد اسناد باز یافته توضیحات بیشتری ارائه دهید؟

○ من اطلاعاتی در سه زمینه پیدا کردم. نخست، اطلاعاتی که به روابط یهودیان و اعراب بازمی‌گردد. اسناد به ما می‌گوید که در سال ۱۹۴۸ و اوایل دوره استقلال اسرائیل، جمعیت‌های پرشماری از اعراب از خانه و کاشانه‌شان رانده شده‌اند. این مدارک نشان دهنده چگونگی اخراج اعراب از خانه‌هایشان است. پس از آن نیز دیگر هرگز به آنان اجازه بازگشت داده نشد. خاطرات روزانه بن‌گوریون، دقیقاً آنچه را که او در باره سرنوشت فلسطینیها در نظر داشت، برای ما نمایان می‌سازد و این موضوع بسیار حائز اهمیت است. بن‌گوریون در تمام عمرش خود را یک ملی‌گرا معرفی می‌کرد و از این نظر انتظار می‌رفت که احساسات ملی اعراب را درک کند، اما خاطراتش چنین چیزی را نشان نمی‌دهد. او بر این عقیده بود که مشکل آوارگان فلسطین خود به خود حل می‌شود، یعنی اینکه برخی از آنها از بین می‌روند، برخی دیگر برای خودشان خانه جدید در کشورهای عربی دست و پا می‌کنند، و باقیمانده آنان نیز فراموش می‌کنند روزگاری در فلسطین خانه‌ای داشته‌اند. به زعم بن‌گوریون، زمان می‌بایست به این معضل خاتمه دهد.

دومین چیزی که در آرشیوهای اسناد کشف کردم، موضوع جنایت‌های سربازان اسرائیل در خلال جنگ استقلال به سال ۱۹۴۸ بود. این جنایت‌ها بی‌تردید در همه جنگ‌ها روی می‌دهد، از این رو نمی‌توان گفت که سربازان اسرائیلی بدتر از سربازان کشورهای دیگر بوده‌اند. اما موضوع اینجاست که ما همین سربازان را به سان

قهرمانان بزرگ کرده‌ایم.

سومین موضوعی که در آرشیوها دربردارنده آگاهیهای تازه بود، مسئله مهاجران جدیدالورود به اسرائیل است. به عنوان مثال، اسناد و مدارک آژانس یهود نشان می‌دهد که مثلاً اسکان یهودیان لهستانی در چادرها، همچنانکه قبل از آن در مورد یهودیان یمنی و مراکشی اعمال شد، تا چه اندازه غیرممکن بود. برای حل این معضل، هتلهایی به منظور استقبال از این قبیل یهودیان اجاره شد و این تبعیض آشکار بود. ما این مطالب را می‌دانستیم اما اسناد بازیافته مؤید آن بوده است. من خاطرات روزانه فردی را پیدا کردم که مأمور بریدن بیگودیهای کاغذی موهای کودکان مهاجر یمنی بود. این فرد به خیال خود می‌خواست فرهنگ بدوی کودکان یمنی را از آنها بگیرد و به جای آن، به آنها فرهنگ صهیونیستی القا کند تا بدین ترتیب انسانهای تازه‌ای پدید آیند. این تکبر و خود بزرگ‌بینی جالب توجه است و تنشهای اجتماعی را آشکار می‌سازد.

■ در برابر کتاب شما (نخستین اسرائیلیها) چه واکنشهایی نشان دادند؟

○ کتابم در آغاز انتشار سروصدا و آبروریزی بزرگی به دنبال داشت و پس از آن بارها تجدید چاپ شد. این کتاب روشن می‌کند که چه بهایی برای صهیونیسم پرداخته‌ایم. می‌توان با صهیونیسم موافق بود اما نباید از این نکته چشم‌پوشی کرد که صهیونیسم باعث بدبختی و بیچارگی افراد پرشماری شده است. فلسطینیها که صهیونیسم بر ایشان یک تراژدی بود و یهودیان ساکن کشورهای عربی که صهیونیسم زندگی را بر ایشان غیرممکن ساخت. آن دوران خیلی جالب و دلپذیر نبود، بلکه برای بسیاری نیز، بسیار سخت گذشت.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پښتونستان د علومو او انساني مطالعاتو فریښی
پرتال جامع علوم انسانی